

Esquerra Unida de les Balears es trenca

L'escissió ja és un fet: el sector partidari de refer el partit sense lligams amb IU abandona la formació.

Eberhard Grosske és tinent de batlle de l'Ajuntament de Palma i dirigent federal d'Esquerra Unida. Representa el sector oficialista d'EUIB, oposat al grup que se n'ha escindit.

Hi havia moltes dificultats d'entesa i molt serioses. La líder del corrent Esquerra XXI, Fina Santiago, s'havia confessat molt pessimista a EL TEMPS dues setmanes abans de la trobada decisiva a l'assemblea d'Esquerra Unida (EU) de Mallorca. El corrent de Santiago impulsava una reconversió d'EU de les Balears en una formació absolutament independent de l'Esquerra Unida estatal, amb l'objectiu de repetir el Bloc per Mallorca (PSM, EU, Verds i ERC), no únicament com una mera coalició electoral –com fou el 2007–, sinó com el germen d'un procés seriós, del qual sortís un nou partit polític.

Però l'altre sector, liderat per Manuel Càmera –històric dirigent de CCOO i d'IU–

i Eberhard Grosske –tingent de batlle de l'Ajuntament de Palma, a més de dirigent de l'Esquerra Unida estatal, formació de la qual aspirà a ser el coordinador general al darrer congrés federal– s'oposava a les tesis del grup de Santiago. Per a ells calia repetir el Bloc però conservant el lligam federal amb IU, tot i que volien, també, un procés de renovació per a atreure tots els grups d'esquerra alternativa.

El cisma. Els dies abans de l'assemblea de Mallorca d'EU –el 15 de maig passat– la tensió entre tots dos sectors va anar creixent. Extraoficialment, el grup de Grosske i Càmera llançava dures acusacions al de Santiago, en el sentit que volien “lliurar-se” a unes

altres formacions, en referència al PSM, i per tant esborrar el projecte que era i representava EU. D'una altra banda, un membre del corrent de Santiago, que és càrrec públic, explicava a aquest setmanari que les coses no anaven gens bé, perquè “surten suposats militants pertot arreu”, amb referència a un suposat operatiu per a inflar les llistes de gent que havia d'assistir a l'assemblea per donar suport al *federalistes*, de tal manera que la victòria de les tesis renovadores de Santiago semblava impossible.

La tensió va esclatar amb tota la intensitat el dijous dia 13, quan el coordinador general d'EU, David Abril, anunciava que dimitia –a través d'un simple missatge de correu electrònic– i que passava a donar suport –amb un grup anomenat de “no alineats”– als crítics amb els oficialistes o federalistes. El divendres dia 14, just 24 hores abans de l'assemblea, el corrent Esquerra XXI i adherits es reuní d'urgència a Palma i decidí de no presentar-se a l'assemblea de l'endemà.

En una conferència de premsa, els escindits asseguraven que representaven tres corrents d'EU. El d'Esquerra XXI –l'únic organitzat–, els *no alineats* d'Abril i la majoria dels de la Tercera Via liderada per Ernesto Baletto. La presentació davant dels mitjans de comunicació anà a càrrec de Fina Santiago i de l'ex-coordinador general d'EU de les Balears, David Abril, que es mostraren convençuts que “dins d'EU ja no era possible” de continuar defensant un procés constituent d'una “vertadera” nova formació que aspiràs a aglutinar “l'esquerra verda i alternativa”. Consideraren que el grup majoritari del partit, el federalista, tan sols volia refermar –tot i que acceptava un canvi de nom– l'organització que ja existia. Els dos dirigents es presentaren davant els mitjans al capdavant d'una trentena de persones –tant militants d'EU com independents– que donen suport a aquesta nova aventura a l'esquerra del PSOE. Els presents, segons que explicà Abril, només eren una representació de tots els militants d'EU i independents que els seguiran. En total, digué que aplegaven aproximadament “la meitat” d'EU i dels independents que s'havien afegit al projecte

Fina Santiago, consellera d'Afers Socials, encapçala el grup que s'ha separat d'Esquerra Unida i defensa la repetició del Bloc.

els darrers mesos, gràcies als aires de renovació que lidera Santiago. A partir de dilluns de la setmana passada era previst que tots aquests militants crítics d'EU es donassin de baixa del partit. Ara el nou grup polític començarà a fer les primeres passes que culminaran en un acte de constitució –els mesos vinents– i, tot seguit, decidirà quina estratègia ha de seguir. Amb tota probabilitat, la primera fase serà negociar amb PSM i Verds –i amb ERC, si s'entengués amb el PSM– una coalició per a concórrer plegats als comicis del 2011. Amb el benentès que ha de ser, com Santiago reclamava, el començament d'un procés de més abast que ha de tenir com a objectiu últim la creació d'una nova formació a les Balears.

D'una altra banda, els federalistes –que a la pràctica són dos grups: els de Palma, liderats per Grosske, i els més genuïnament encaixats en IU, sota el liderat de Càmar– dugueren a terme l'assemblea del 15 de maig enmig d'una absoluta tranquil·litat. S'hi aprovà el document polític que defensa una ampliació del projecte a les bases esquerranes, alternatives i ecologistes. El 5 de juny es farà l'assemblea de totes les Balears i

previsiblement serà quan es triarà el nou coordinador general per substituir David Abril. El nou projecte canviarà de nom. Es dirà segurament –si ho ratifica l'assemblea interinsular– *Esquerra Alternativa i Verda*. La nova organització es federarà amb Esquerra Unida (IU), que –sota el lideratge de Cayo Lara– també és en procés de refundació. Respecte als escindits, Càmar va assegurar que “no els demanarem que abandonin els càrrecs” que ocupen a les institucions. Una qüestió que el dia abans s'havia suscitat, atès que Fina Santiago és consellera d'Afers Socials del govern, i alguns altres dirigents del grup escindit, com Miquel Rosselló i David Abril, ocupen càrrecs institucionals. El dirigent federalista digué que no demanarien els càrrecs als dissidents perquè ara mateix no volien inestabilitzar el govern. Així mateix, Càmar es mostrà amb la mà estesa als escindits, dels quals digué que “tenen les portes obertes per a tornar”. Però no s'estigué de criticar-los implícitament quan valorà la dimissió d'Abril com “una bogeria”.

Reaccions. Des del PSM, el secretari general, Biel Barceló, es mostrà exqui-

sidament prudent sobre la crisi d'EU, malgrat que els escindits amb tota probabilitat acabaran pactant amb el seu partit. Barceló demanà “prudència i respecte” per EU, sense voler comentar res més, perquè “nosaltres [el PSM] ja sabem què és una escissió”, un mal que “no desitjam a cap altre partit”.

Qui per una vegada no va ser gens diplomàtic fou el president del govern i secretari general del PSOE, Francesc Antich, pel qual “és desitjable que l'esquerra es pugui tornar unir” perquè només així “l'esquerra té força” per vèncer “l'adversari”, el PP, a “les eleccions” del 2011. La causa del lament d'Antich és el fet que si la ruptura d'EU –com tot pareix indicar– no té retop, a les eleccions autonòmiques de l'any que ve hi haurà almenys dues candidatures –podrien ser tres si PSM i ERC no pactassin– en el lloc que el 2007 només n'hi hagué una (el Bloc). D'aquesta manera, creixeria molt la probabilitat de dispersió de vot d'esquerra, que beneficia el PP.

Miquel Payeras